

POSTANOWIENIE

Dnia 20 czerwca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 20 czerwca 2023 r.
wniosku Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 23 maja 2023 r. (sygn. akt II Kp 180/23), o przekazanie zażalenia na postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej Gdańsk – Wrzeszcz w Gdańsku o umorzeniu śledztwa, do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

przekazać sprawę zażalenia na postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej Gdańsk – Wrzeszcz w Gdańsku o umorzeniu śledztwa, zarejestrowaną w Sądzie Rejonowym w Tczewie pod sygn. II Kp 180/23, do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Elblągu.

UZASADNIENIE

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 23 maja 2023 r. (sygn. akt II Kp 180/23) zwrócono się do Sądu Najwyższego w trybie art. 37 k.p.k. o przekazanie sprawy zażalenia na postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej Gdańsk – Wrzeszcz w Gdańsku o umorzeniu śledztwa w przedmiocie podejrzenia przestępstwa znęcania (art. 207 § 1 i § 1a k.k.). Uzasadnieniem wniosku jest okoliczność, że sędziowie w Tczewie złożyli in gremio wnioski o ich wyłączenie ze sprawy, wskazując, że K.O. złożyła pozew przeciwko skarbowi państwa Sądowi Rejonowemu w Tczewie, a także prywatny akt oskarżenia przeciwko sędziemu referentowi w sprawie rozpoznania zażalenia. Sąd Okręgowy

w Gdańsku wydał postanowienie, w którym nie uwzględnił wskazanych wniosków. Sąd wnioskujący uważa jednak, że istnieje tak silny konflikt między sędziami tego Sądu a pokrzywdzoną, że wniosek jest zasadny.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Zasadniczym elementem dobra sprawiedliwości w rozumieniu art. 37 k.p.k. jest potrzeba zapewnienia przeprowadzenia rzetelnego procesu karnego, rozumianego jako taki, który zakończy się w rozsądnym terminie, będzie prowadzony przed bezstronnym i obiektywnym sądem, w warunkach wolnych od negatywnego wpływu na prowadzone w jego ramach czynności, oraz pozwala realizować prawa uczestników postępowania w tym przede wszystkim oskarżonego i pokrzywdzonego. Uzasadnienie decyzji o przekazaniu sprawy z pominięciem *de facto* ustawowych przepisów o właściwości musi zawierać argumentację wyjątkową.

Przenosząc te uwagi w realia sprawy podkreślić należy, że okoliczności zaistniałe w tej sprawie niewątpliwie mogłyby wywołać wątpliwości u postronnego, obserwatora takiego procesu, co do bezstronnego, obiektywnego rozpoznania sprawy we właściwym sądzie. Chodzi przede wszystkim o specyficzną konfigurację podmiotową z jaką mamy do czynienia w tej sprawie. Jest rzeczą oczywistą, że w powszechnym odbiorze społecznym, po rozpoznaniu przez sąd właściwy sprawy, gdy Sąd ten jest jako statio fisci skarbu państwa pozwany przez stronę postępowania (reprezentuje Sąd wówczas jego prezes) oraz identyfikowalny jest personalny konflikt pomiędzy sędzią referentem sprawy a stronami (prywatny akt oskarżenia), orzeczenie w którymkolwiek kierunku może być uznane za uzasadnione innymi niż merytoryczne racjami. Należy unikać tego typu sytuacji.

Wobec tego należało przekazać sprawę Sądowi Rejonowemu w Elblągu.

[m.s.]

